

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כשם שאמרו אסור לגלח במועד - כך אסור ליטול צפורנים במועד, דברי רבי יהודה.	תנו רבנן: [רבי יהודה]									◆	■	◇	יז:
מתיר.	רבי יוסי:									◆	■	◇	יז:
וכשם שאמרו: אבל אסור לגלח בימי אבלו - כך אסור ליטול צפורנים בימי אבלו, דברי רבי יהודה.	[רבי יהודה]									◆	■	◇	יז:
מתיר.	רבי יוסי:									◆	■	◇	יז:
הלכה כרבי יהודה באבל, והלכה כרבי יוסי במועד	עולא:									◆	■	◇	יז:
הלכה כרבי יוסי במועד ובאבל.	שמואל:									◆	■	◇	יח.
הלכה כדברי המיקל באבל.	דאמר שמואל:									■	■		יח.
פנחס אחוה דמר שמואל, איתרע ליה מילתא, על שמואל למישאל טעמא מיניה. חזנהו לטופרי דהוו נפישן, אמר ליה: אמאי לא שקלת להו? - אמר ליה: אי בדידיה הוה, מי מזלולת ביה כולי האי? הואי (קהלת י') כשגגה שיצא מלפני השליט, ואיתרע ביה מילתא בשמואל.										○		◇	יח.
על פנחס אחוה למישאל טעמא מיניה, שקלינהו לטופריה חבטינהו לאפיה, אמר ליה: לית לך ברית כרותה לשפתים?										○			יח.
מנין שברית כרותה לשפתים - שנאמר (בראשית כ"ב) ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם ואיסתיעא מלתא דהדור תרוייהו.	דאמר רבי יוחנן:									■		◇	יח.
סבור מיניה: דיד - אין, דרגל - לא.	[שמואל]									■			יח.
לא שנא דיד, ולא שנא דרגל.	אמר רב ענן בר תחליפא: לדידי מפרשא לי מיניה דשמואל:									■		◇	יח.
ובגנוסטר אסור.	רב חייא בר אשי אמר רב:									■		◇	יח.
אמר רב שמן בר אבא: הוה קאימנא קמיה דרבי יוחנן בי מדרשא בחולו של מועד, ושקלינהו לטופריה בשיניה וזרקיהו.	[רבי יוחנן]									○		◇	יח.
שמע מינה תלת										■			יח.
שמע מינה: מותר ליטול צפרנים בחולו של מועד										■		◇	יח.
שמע מינה: אין בהן משום מיאוס										■		◇	יח.
ושמע מינה: מותר לזרקן.										■		◇	יח.
איני?										?			יח.
שלשה דברים נאמרו בצפרנים: הקוברן - צדיק, שורפן - חסיד, זורקן - רשע. טעמא מאי, שמא תעבור עליהן אשה עוברת ותפיל	והתניא:									■	?	◇	יח.
אשה בי מדרשא לא שכיחא.										!		◇	יח.
וכי תימא: זימנין דמיכנשי להו ושדי להו אבראי										?			יח.
כיון דאשתני - אישתני.										!		◇	יח.
זוג בא מחמתן לפני רבי, ובקשו ממנו צפרנים - והתיר להם, ואם בקשו ממנו שפה - התיר להם.	רב יהודה אמר רב: ומר זוטרא מתני: [רבי]									■		◇	יח.
אף בקשו ממנו שפה והתיר להם.	שמואל: [רבי]									■			יח.
שפה מזוית לזוית.	אביטול ספרא משמיה דרב:									■		◇	יח.
ובשפה המעכבת.	רבי אמי:									■		◇	יח.
לדידי כשפה המעכבת דמי לי.	רב נחמן בר יצחק:									■			יח.
פרעה שהיה בימי משה הוא אמה וזקנו אמה, ופרמשתקו אמה וזרת, לקיים מה שנאמר (דניאל ד') ושפל אנשים יקים עליה.	ואמר אביטול ספרא משמיה דרב:									■		◇	יח.

<p>disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊ מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment < מעשה-story O</p>	<p>מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■</p>
--	---

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
פרעה שהיה בימי משה אמגושי היה, שנאמר (שמות ז') הנה יצא המימה וגו'	ואמר אביטול ספרא משמיה דרב:											יה.
ואלו מכבסין במועד, הבא ממדינת הים												יה.
מי שאין לו אלא חלוק אחד - מותר לכבסו בחולו של מועד.	רב אסי אמר רבי יוחנן:											יה.
אלו מכבסין במועד, הבא ממדינת הים כו'.	מתיב רבי ירמיה:											יה.
הני - אין, מי שאין לו אלא חלוק אחד - לא												יה.
אסברה לך, מתניתין - אף על גב דאית ליה תרי ומטנפי.	רבי יעקב לרבי ירמיה:											יה.
כלי פשתן מותר לכבסן בחולו של מועד.	שלה רב יצחק בר יעקב בר גיורי משמיה דרבי יוחנן:											יה.
מטפחות הידים מטפחות הספרים.	מתיב רבא:											יה.
הני - אין, כלי פשתן - לא												יה.
מתניתין אפילו דשאר מיני.	אמר ליה אביי:											יה.
לדידי חזי לי ימה של טבריה, דמפקי לה משיכלי דמני כיתנא בחולא דמועדא.	בר הידיא:											יה.
מאן לימא לן דברצון חכמים עבדי? דלמא שלא ברצון חכמים עבדי.	מתקיף לה אביי:											יה.
ואלו כותבין במועד: קדושי נשים, גיטין, ושוברין, דייתקי, מתנה, ופרוזבולין, איגרות שום, ואיגרות מזון, ושטרי חליצה, ומיאונים, ושטרי בירורין, גזרות בית דין, ואיגרות של רשות.												יה.
מותר לארס אשה בחולו של מועד, שמא יקדמנו אחר.	שמואל:											יה.
לימא מסייע ליה:												יה.
ואלו כותבין במועד: קדושי נשים.	[תנן]											יה.
מאי לאו שטרי קדושין ממש?												יה.
לא, שטרי פסיקתא, וכדרב גידל אמר רב.												יה.
כמה אתה נותן לבנך - כך וכך, כמה אתה נותן לבתך - כך וכך. עמדו וקדשו - קנו. הן הן הדברים הנקנין באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:											יה.
לימא מסייע ליה:												יה.
אין נושאין נשים במועד, לא בתולות ולא אלמנות, ולא מיבמין, מפני ששמחה היא לו.	[תנן]											יה.
הא לארס - שר?												יה.
לא מיבעיא קאמר לא מיבעיא לארס - דלא קעביד מצוה, אלא אפילו לישא נמי, דקא עביד מצוה - אסור.												יה.
מארסין אבל לא כונסין, ואין עושין סעודת אירוסין, ולא מיבמין, מפני ששמחה היא לו.	תא שמע, דתנא דבי שמואל:											יה.
שמע מינה.												יה.
ומי אמר שמואל שמא יקדמנו אחר?												יה.
בכל יום ויום בת קול יוצאת ואומרת: בת פלוני לפלוני, שדה פלוני לפלוני?	והאמר רב יהודה אמר שמואל:											יה.
אלא: שמא יקדמנו אחר ברחמים.												יה.
כי הא דרבא שמעיה להווא גברא דבעי רחמי ואמר: תזדמן לי פלניא. - אמר ליה: לא תיבעי רחמי הכי. אי חזיא לך - לא אזלא מינך, ואי לא - כפרת בה! בתר הכי שמעיה דקאמר: או איהו לימות מקמה או איהי תמות מקמיה. אמר ליה: לאו אמינא לך לא תיבעי עלה דמילתא?	[רבא]											יה.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:

מועד קטן-ואלו מגלחין	מאן דאמר	Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מן התורה ומן הנביאים ומן הכתובים מה' אשה לאיש.	הכי אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי:									◊	יה:
מן התורה - דכתיב (בראשית כ"ד) ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר										◊	יה:
מן הנביאים - דכתיב (שופטים י"ד) ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא.										◊	יה:
מן הכתובים - דכתיב (משלי י"ט) בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת.										◊	יה:
ואמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי, - ואמר רבי ראובן בן אצטרובילי: אין אדם נחשד בדבר אלא אם כן עשאו, ואם לא עשה כולו - עשה מקצתו, ואם לא עשה מקצתו - הרהר בלבו לעשותו, ואם לא הרהר בלבו לעשותו - ראה אחרים שעשו, ושמת.										◊	יה:
(מלכים ב' י"ז) ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה' אלהיהם	מתיב רבי יעקב:									◊	יה:
התם להכעיס הוא דעבוד.										!	יה:
(תהלים ק"ו) ויקנאו למשה במחנה לאהרן קדוש ה'	תא שמע:									◊	יה:
מלמד שכל אחד קינא לאשתו ממש	רב שמואל בר יצחק:									◊	יה:
התם משום שנאה הוא דעבוד.										!	יה:
יהא חלקי עם מי שחושדין אותו בדבר ואין בו.	תא שמע, אמר רבי יוסי:									◊	יה:
לדידי חשדון ולא הוה בי	ואמר רב פפא:									◊	יה:
לא קשיא הא - בקלא דפסיק, הא - בקלא דלא פסיק.										!	יה:
וקלא דלא פסיק עד כמה?										^	יה:
אמרה לי אם: דומי דמתא יומא ופלגא.	אביי:									!	יה:
והני מילי - דלא פסק ביני ביני, אבל פסק ביני ביני - לית לן בה.										■	יה:
וכי פסק ביני ביני - לא אמרן אלא דלא פסק מחמת יראה, אבל פסק מחמת יראה - לא.										■	יה:
ולא אמרן אלא דלא הדר נבט, אבל הדר נבט - לא.										■	יה:
ולא אמרן אלא דלית ליה אויבים, אבל אית ליה אויבים - אויבים הוא דאפקוה לקלא.										■	יה:
אין כותבין שטרי חוב במועד. ואם אינו מאמינו, או שאין לו מה יאכל - הרי זה יכתוב.										■	יה:
אין כותבין ספרים תפילין ומזוזות במועד, ואין מגיהין אות אחת אפילו בספר עזרא.	[ת"ק]									◊	יה:
כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו, וטווה על יריכו תכלת לציציתו.	רבי יהודה:									◊	יה:
כותב אדם תפילין ומזוזות לעצמו, וטווה על יריכו תכלת לציציתו, ולאחרים בטובה, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]									◊	יה:
מערים ומוכר את שלו, וחוזר וכותב לעצמו.	רבי יהודה:									◊	יה:
כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו.	רבי יוסי:									◊	יה:
הלכה, כותב ומוכר כדרכו כדי פרנסתו.	אורי ליה רב לרב חננאל, ואמרי לה רבה בר בר חנה לרב חננאל:									◊	יה:
וטווה על יריכו תכלת										■	יה:
טווה אדם על יריכו תכלת לציציתו, אבל לא באבן, דברי רבי אליעזר.	תנו רבנן: [רבי אליעזר]									◊	יה:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מועד קטן-ואלו מגלחין		מימרא		מאן דאמר		Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ				
אף באבן.	חכמים:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
באבן, אבל לא בפלך.	רבי יהודה אומר משמו: [רבי אליעזר]	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין באבן בין בפלך.	חכמים:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה, בין באבן בין בפלך. והלכה: כותב כדרכו ומוכר כדי פרנסתו.	רב יהודה אמר שמואל, וכן אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גזרת שבעה, שמונה - בטלו הימנו גזרת שלשים. מפני שאמרו: שבת עולה ואינה מפסקת. רגלים - מפסיקין ואינן עולין.	[ת"ק]	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משחרב בית המקדש עצרת כשבת.	רבי אליעזר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ראש השנה ויום הכפורים כרגלים.	רבן גמליאל:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא: עצרת - כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים - כשבת.	חכמים:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גזרת - בטלו, ימים - לא בטלו.	רב:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
גזרת - בטלו, ימים - לא בטלו.	וכן אמר רב הונא:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אפילו ימים נמי בטלו.	רב ששת:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא ימים לא בטלו?		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שאם לא גילח ערב הרגל - אסור לגלח אחר הרגל.		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הקובר את מתו שלשה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גזרת שבעה, שמונה ימים קודם לרגל - בטלה הימנו גזרת שלשים. ומגלח ערב הרגל, אם לא גילח ערב הרגל - אסור לגלח אחר הרגל.	והתניא: [ת"ק]	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מותר לגלח אחר הרגל. שכשם שמצות שלשה מבטלת גזרת שבעה - כך מצות שבעה מבטלת גזרת שלשים.	אבא שאול:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שבעה? והאנן שמונה תנן		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מקצת היום ככולו, ויום שביעי עולה לו לכאן ולכאן.	קסבר אבא שאול:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כאבא שאול.	רב חסדא אמר רבינא בר שילא:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כשחל שמיני שלו להיות בשבת ערב הרגל, שמותר לגלח בערב שבת.	ומודים חכמים לאבא שאול:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמאן אזלא הא דאמר רב עמרם אמר רב:		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אבל, כיון שעמדו מנחמין מאצלו - מותר ברחיצה.	[רב עמרם אמר רב]	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כמאן - כאבא שאול.		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כאבא שאול ביום שבעה, ומודים חכמים לאבא שאול ביום שלשים, דאמרנן: מקצת היום ככולו.	אביי:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כאבא שאול ביום שלשים, ואין הלכה כאבא שאול ביום שבעה.	רבא:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כאבא שאול בזו ובזו.	נהרדעי:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכה כדברי המיקל באבל.	דאמר שמואל:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שלשים יום מנלן?		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
יליף פרע פרע מנזיר: כתיב הכא (ויקרא י') ראשיכם אל תפרעו וכתוב התם (במדבר ו') גדל פרע שער ראשו, מה להלן שלשים - אף כאן שלשים.		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והתם מנלן?		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
סתם נזירות שלשים יום. מאי טעמא - אמר קרא (במדבר ו') קדש יהיה. יהיה בגימטריא תלתין הוו.	רב מתנה:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מועד קטן-ואלו מגלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הכל מודין כשחל שלישי שלו להיות ערב הרגל שאסור ברחיצה עד הערב.	רב הונא בריה דרב יהושע:									■	◇	יט:	
הלכה כרב הונא בריה דרב יהושע.	רב נחמיה בריה דרב יהושע: אשכחתינהו לרב פפי ולרב פפא דיתבי וקאמרי:									■	◇	יט:	
הכל מודים שאם חל שלישי שלו להיות ערב הרגל - שאסור ברחיצה עד הערב.	איכא דאמרי, אמר רב נחמיה בריה דרב יוסף:									■		יט:	
קברו ברגל, רגל עולה לו למנין שלשים או אין רגל עולה לו למנין שלשים? למנין שבעה לא קמיבעיא לי - דלא נהגא מצות שבעה ברגל. כי קא מיבעיא לי - למנין שלשים, דקא נהגא מצות שלשים ברגל. מאי?	בעא מיניה אביי מרבה:									▲	◇	יט:	
אינו עולה.	אמר ליה: [רבה]									!	◇	יט:	
הקובר את מתו שני ימים קודם הרגל - מונה חמשה ימים אחר הרגל, ומלאכתו נעשית על ידי אחרים, ועבדיו ושפחותיו עושים בצנעא בתוך ביתו, ואין רבים מתעסקין עמו, שכבר נתעסקו בו ברגל.	איתיביה:									■	◇	יט:	
כללו של דבר: כל שהוא משום אבל - רגל מפסיקו, וכל שהוא משום עסקי רבים - אין רגל מפסיקו.										■	◇	נ.	
קברו שלשה ימים בסוף הרגל - מונה שבעה אחר הרגל. ארבעה ימים הראשונים - רבים מתעסקין בו, שלשה ימים האחרונים - אין רבים מתעסקין בו, שכבר נתעסקו ברגל										■	◇	כ.	
ורגל עולה לו.										■	◇	כ.	
מאי לאו אסיפא?										?		כ.	
לא, ארישא.										!	◇	כ.	
רגל עולה לו למנין שלשים, כיצד? קברו בתחילת הרגל - מונה שבעה אחר הרגל, ומלאכתו נעשית על ידי אחרים, ועבדיו ושפחותיו עושים בצנעא בתוך ביתו, ואין רבים מתעסקין בו, שכבר נתעסקו בו ברגל, ורגל עולה לן	איתיביה:									■	◇	כ.	
תיובתא.										■	◇	כ.	
אפילו קברו ברגל.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:									!	◇	כ.	
אפילו קברו ברגל.	וכן אורי ליה רבי אלעזר לרבי פדת בריה:									■		כ.	
קיים כפיית המטה שלשה ימים קודם הרגל - אינו צריך לכפותה אחר הרגל, דברי רבי אליעזר.	תנו רבנן: [רבי אליעזר]									◆	■	◇	כ.
אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת.	חכמים:									◆	■	◇	כ.
הן הן דברי בית שמאי, הן הן דברי בית הלל.	רבי אלעזר ברבי שמעון:									■	◇	כ.	
שלשה ימים	שבית שמאי אומרים:									◆	■	■	כ.
אפילו יום אחד.	ובית הלל אומרים:									◆	■	■	כ.
אפילו יום אחד, אפילו שעה אחת.	רב הונא אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, ואמרי לה אמר להו רבי יוחנן לרבי חייא בר אבא ולרב הונא:									◆	■	◇	כ.
הלכה כתנא דידן, דאמר שלשה.	רבא:									■	◇	כ.	
רבינא איקלע לסורא דפרת, אמר ליה רב חביבא לרבינא: הלכתא מאי?										▲		כ.	
אפילו יום אחד, ואפילו שעה אחת.	אמר ליה: [רבינא]									!	◇	כ.	
יתבי רבי חייא בר אבא ורבי אמי ורבי יצחק נפחא אקילעא דרבי יצחק בן אלעזר, נפק מילתא מבינייהו: מנין לאבילות שבעה? - דכתיב (עמוס ח') והפכתי חגיכם לאבל מה חג שבעה - אף אבילות שבעה.	[רבי חייא בר אבא ורבי אמי ורבי יצחק נפחא]									■	◇	כ.	
ואימא עצרת, דחד יומא										?		כ.	
ההוא מיבעי ליה לכדריש לקיש										!		כ.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנין לשמועה רחוקה שאינה נוהגת אלא יום אחד - דכתיב והפכתי חגיכם לאבל, ואשכחן עצרת דאיקרי חד יומא חג.		דאמר ריש לקיש משום רבי יהודה נשיאה:											כ.
שמועה קרובה נוהגת שבעה ושלישים, שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד.		תנו רבנן:											כ.
איזו היא קרובה ואיזו היא רחוקה?													כ.
קרובה - בתוך שלשים, רחוקה - לאחר שלשים, דברי רבי עקיבא.		[רבי עקיבא]											כ.
אחת שמועה קרובה ואחת שמועה רחוקה - נוהגת שבעה ושלישים.		חכמים:											כ.
כל מקום שאתה מוצא יחיד מקיל ורבים מחמירין - הלכה כרבים, חוץ מזו, שאף על פי שרבי עקיבא מקיל וחכמים מחמירין - הלכה כרבי עקיבא.		רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:											כ.
הלכה כדברי המקיל באבל.		דאמר שמואל:											כ.
רב חנינא אתיא ליה שמועה דאבוה מבי חוזאי, אתא לקמיה דרב חסדא.		[רב חנינא]											כ.
שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד.		אמר ליה: [רב חסדא]											כ.
רב נתן בר אמי אתא ליה שמועה דאימיה מבי חוזאי, אתא לקמיה דרבא.		[רב נתן בר אמי]											כ.
הרי אמרו: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד בלבד.		אמר ליה: [רבא]											כ.
במה דברים אמורים - בחמשה מתי מצוה, אבל על אביו ועל אמו - שבעה ושלישים		איתיביה:											כ.
יחידאה היא, ולא סבירא לן כוותיה.		אמר ליה: [רבא]											כ.
מעשה ומת אביו של רבי צדוק בגינזוק, והודיעוהו לאחר שלש שנים, ובא ושאל את אלישע בן אבויה וזקנים שעמו		דתניא:											כ.
נהוג שבעה ושלישים.		ואמרו: [אלישע בן אבויה וזקנים שעמו]											כ.
וכשמת בנו של רבי אחייה בגולה ישב עליו שבעה ושלישים.													כ.
איני?													כ.
והא רב, בר אחוה דרבי חייא, דהוא בר אחתיה דרבי חייא. כי סליק להתם, אמר ליה: אבא קיים? אמר ליה: אימא קיימת? אמר ליה: אימא קיימת? - אמר ליה: אבא קיים? אמר ליה לשמעיה: חלוץ לי מנעלי, והולך שמע מינה תלת: שמע מינה: אבל אסור בנעילת הסנדל, ושמע מינה: שמועה רחוקה אינה נוהגת אלא יום אחד, ושמע מינה: מקצת היום ככולו?													כ.
רבי חייא - לחוד, רבי אחייה - לחוד.													כ.
שמע שמועה קרובה ברגל, ולמוצאי הרגל נעשית רחוקה - עולה לו, ואינו נוהג אלא יום אחד.		רבי יוסי בר אבין:											כ.
שמע שמועה קרובה בשבת, ולמוצאי שבת נעשית רחוקה - אינו נוהג אלא יום אחד.		תני רבי אדא דמן קסרי קמיה דרבי יוחנן:											כ.
קורע או אינו קורע?													כ.
אינו קורע.		רבי מני:											כ.
קורע.		רבי חנינא:											כ.
בשלמא לדידי, דאמינא אינו קורע, היינו דלא איכא אבילות שבעה. אלא לדידך דאמרת קורע, קריעה בלא שבעה מי איכא?		רבי מני לרבי חנינא:											כ.
ולא?													כ.
מי שאין לו חלוק לקרוע, ונזדמן לו בתוך שבעה - קורע, לאחר שבעה - אינו קורע.		והתניא איסי אבוה דרבי זירא, ואמרי לה אחוה דרבי זירא קמיה דרבי זירא:											כ.
במה דברים אמורים - בחמשה מתי מצוה, אבל על אביו ועל אמו - קורע והולך		עני רבי זירא בתריה:											כ.

■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

Talmud Navigator

מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
										!	◇	כ:
תנו רבנן: [ת"ק]											■ ◇	כ:
[רבי עקיבא]										◇	■ ◇	כ:
רבי שמעון בן אלעזר:										◇	■ ◇	כ:
חכמים:										◇	■ ◇	כ:
										?		כ:
										!	◇	כ:
כי הא דאמר ליה רב לחיילא בריה, וכן אמר ליה רב הונא לרבה בריה:										!	■	כ:
[מר עוקבא]											○	כ:
אמר ליה: [רב הונא]											■ ◇	כ:
דתניא:											■ ■ ◇	כ:
ותניא אידך:											■ ■ ◇	כ:
										?	■	כ:
											■ ◇	כ:
תניא נמי הכי:											■	כ:
[אמימר]											○	כ:
רב אשי לאמימר:											■ ◇	כ:
											?	כ:
והא תניא:											■ ?	כ:
אמר ליה: [רב אשי]											! ◇	כ:
רמי בר חמא:											■ ◇	כ:
											?	כ:
[רמי בר חמא]											■ ◇	כ:
											?	כ:
והתניא:											■ ?	כ:
ואמר רבי יוחנן:											■ ?	כ:
אמר ליה: [רמי בר חמא]											! ◇	כ:
תנו רבנן:											■ ◇	כ:
											○ ■	כ:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המוצא את חבירו אבל, בתוך שלשים יום - מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו, לאחר שלשים יום - שואל בשלומו ואינו מדבר עמו תנחומין. מתה אשתו ונשא אשה אחרת - אינו רשאי ליכנס לביתו לדבר עמו תנחומין. מצאו בשוק - אומר לו בשפה רפה ובכובד ראש	ורמינהו:												כא:
הוא שואל בשלום אחרים - שאחרים שרויין בשלום, אחרים אין שואלין בשלומו - שהוא אינו שרוי בשלום.	רב אידי בר אבין:												כא:
והא מדקתני משיב - מכלל דשיילינן ליה													כא:
דלא ידעי.													כא:
אי הכי, התם נמי?													כא:
התם מודע להו, ולא מהדר להו. הכא - לא צריך לאודועינהו.													כא:
המוצא את חבירו אבל, בתוך שלשים יום - מדבר עמו תנחומין ואינו שואל בשלומו, לאחר שלשים יום - שואל בשלומו ואינו מדבר עמו תנחומין, אבל מדבר עמו מן הצד.	ורמינהו:												כא:
המוצא את חבירו אבל לאחר שלשים יום - מדבר עמו תנחומין, למה הוא דומה - לאדם שנשברה רגלו וחיתה. מצאו רופא ואמר לו: כלך אצלי, שאני שוכרה וארפאנה, כדי שתדע שסממנין שלי יפין.	רבי מאיר:												כא:
לא קשיא: הא - באביו ואמו, הא - בשאר קרובים.													כא:
התם נמי ידבר עמו תנחומין מן הצד													כא:
אין, הכי נמי. ומאי אינו מדבר עמו תנחומין - כדרכו, אבל מדבר עמו מן הצד.													כא:
אבל, שלשה ימים הראשונים בא ממקום קרוב - מונה עמהן, בא ממקום רחוק - מונה לעצמו. מכאן ואילך, אפילו בא ממקום קרוב - מונה לעצמו.	תנו רבנן: [ת"ק]												כא:
אפילו בא ביום השביעי ממקום קרוב - מונה עמהן.	רבי שמעון												כא:
שלשה ימים הראשונים, בא ממקום קרוב - מונה עמהן.	אמר ר:												כא:
והוא שיש גדול הבית בבית.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												כא:
הלך גדול הבית לבית הקברות מהו?	איבעיא להו:												כב.
אפילו הלך גדול הבית לבית הקברות מונה עמהן.	תא שמע, דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												כב.
מונה עמהן?													כב.
מונה לעצמן	והתניא:												כב.
לא קשיא: הא דאתא בגו תלתא, והא - דלא אתא בגו תלתא.													כב.
כי הא דאמר להו רב לבני הצלפוני: דאתו בגו תלתא - לימנו בהדיכו, דלא אתו בגו תלתא - לימנו לנפשיהו.	[רב]												כב.
אמר להו רבא לבני מחזא: אתון דלא אזליתו בתר ערסא, מכי מהדריתו אפכיכו מבבא דאבולא - אתחילו מנו.	[רבא]												כב.
אפילו בא ביום השביעי ממקום קרוב מונה עמהן	רבי שמעון:												כב.
והוא שבא ומצא מנחמין אצלו.	רבי חייא בר גמדה אמר רבי יוסי בן שאול אמר רבי:												כב.
ננערו לעמוד ולא עמדו, מהו?	בעי רב ענן:												כב.
תיקו.													כב.
הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטרירות, והלכה כרבי שמעון באבל.	גמירי חבריה דרבי אבא בר חייא מרבי אבא, ומנו - רבי זירא, ואמרי לה: חבריה דרבי זירא מרבי זירא, ומנו - רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא, אמר רבי יוחנן:												כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כרבי שמעון באבל													כב.
הא דאמרן.													כב.
כרבן שמעון בן גמליאל בטריפות													כב.
בני מעים שניקבו וליחה סותמתן - כשרה, דברי רבן שמעון בן גמליאל.		דתנן: [רבן שמעון הן גמליאל]											כב.
מאי ליחה?													כב.
שירקא דמעיא דנפיק אגב דוחקא.		רב כהנא:											כב.
אמר מאן דהוא: איזכי ואסיק ואגמרא לשמעתא מפומיה דמריה.													כב.
כי סליק אשכחיה לרבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא													כב.
אמר מר הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטריפות?		אמר ליה: [מאן דהו]											כב.
אנא אין הלכה אמרי.		אמר ליה: [רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא]											כב.
כרבי שמעון באבל מאי?		[מאן דהו]											כב.
פלוגתא נינהו.		אמר ליה: [רבי אבא בריה דרבי חייה בר אבא]											כב.
הלכה		דאיתמר, רב חסדא:											כב.
הלכה		וכן אמר רבי יוחנן:											כב.
אין הלכה		רב נחמן:											כב.
ואין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בטריפות.													כב.
והלכה כרבי שמעון באבל.													כב.
הלכה כדברי המיקל באבל.		דאמר שמואל:											כב.
על כל המתים כולן, מדחה מטתו - הרי זה משובח, על אביו ועל אמו - הרי זה מגונה.													כב.
היה ערב שבת, או ערב יום טוב או שהיו גשמים מזלפים על מטתו - הרי זה משובח, שאינו עושה אלא לכבוד אביו ואמו.													כב.
על כל המתים כולן, רצה ממעט בעסקו, רצה אינו ממעט, על אביו ועל אמו - ממעט.													כב.
על כל המתים כולן, רצה - חולץ, רצה - אינו חולץ. על אביו ועל אמו - חולץ.													כב.
ומעשה בגדול הדור אחד שמת אביו וביקש לחלוץ, וביקש גדול הדור אחר שעמו לחלוץ - ונמנע ולא חלץ.													כב.
גדול הדור - רבי, גדול הדור שעמו - רבי יעקב בר אהא.		אביו:											כב.
גדול הדור - רבי יעקב בר אהא, גדול הדור שעמו - רבי		איכא דאמרי:											כב.
בשלמא למאן דאמר גדול הדור שעמו רבי - היינו דנמנע ולא חלץ. אלא למאן דאמר רבי יעקב בר אהא - אמאי נמנע ולא חלץ? רבן שמעון בן גמליאל נשיא הוה, וכולי עלמא מיחייבי למיחלץ קשיא.													כב.
קשיא.													כב.
על כל המתים כולן מסתפר לאחר שלשים יום, על אביו ועל אמו - עד שיגערו בו חבריו.													כב.
על כל המתים כולן - נכנס לבית השמחה לאחר שלשים יום, על אביו ועל אמו - לאחר שנים עשר חדש.													כב.
ולשמחת מריעות.		רבה בר בר חנה:											כב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מועד קטן-ואלו מגלחין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
מימרא				Talmud Navigator																
ולשמחה ולמריעות שלשים יום	מיתבי:									◇	?									כב:
קשיא.																				כב:
ולשמחת מריעות - מותר ליכנס לאלתר.	אמימר מתני הכי: אמר רבה בר בר חנה:																			כב:
ולשמחה שלשים, ולמריעות שלשים	והא תניא:																			כב:
לא קשיא הא באריסותא, הא - בפורענותא.																				כב:
על כל המתים כולן - קורע טפח, על אביו ועל אמו - עד שיגלה את לבו.																				כב:
מאי קרא - (שמואל ב' א') ויחזק דוד בבגדיו ויקרעם ואין אחיזה פחות מטפח.	רבי אבהו:																			כב:
על כל המתים כולן, אפילו לבוש עשרה חלוקין - אינו קורע אלא עליון. על אביו ועל אמו - קורע את כולן, ואפיקרסותו אינה מעכבת, אחד האיש ואחד אשה.																				כב:
האשה קורעת את התחתון, ומחזירתו לאחוריה, וחוזרת וקורעת את העליון.	רבי שמעון בן אלעזר:																			כב:
על כל המתים כולן רצה - מבדיל קמי שפה שלו, רצה - אינו מבדיל. על אביו ועל אמו - מבדיל.																				כב:
כל קריעה שאינו מבדיל קמי שפה שלו - אינו אלא קרע של תיפלות.	רבי יהודה:																			כב:
מאי טעמא דרבי יהודה - דכתיב (מלכים ב' ב') ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים, ממשמע שנאמר ויקרעם איני יודע שהן לשנים? אלא: שנראין קרועים כשנים.	רבי אבהו:																			כב:
על כל המתים כולן - שולל לאחר שבעה, ומאחה לאחר שלשים. על אביו ועל אמו - שולל לאחר שלשים, ואינו מאחה לעולם. והאשה שוללתו לאלתר, מפני כבודה.																				כב:
על כל המתים, רצה - קורע ביד, רצה - קורע בכלי. על אביו ועל אמו - ביד.	כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:																			כב:
על כל המתים כולן - מבפנים, על אביו ועל אמו - קורע מבחוץ.	ואמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:																			כב:
וכן לנשיא.	רב חסדא:																			כב:
לא הושוו לאביו ולאמו אלא לאיחוי בלבד.	מיתבי:																			כב:
מאי לאו - אפילו לנשיא?																				כב:
לא, לבר מנשיא.																				כב:
נשיאה שכיב.																				כב:
כפי אסיאתא וקום עלה, ואחוי קריעה לעלמא.	רב חסדא לרב נחמן בר אמר:																			כב:
על חכם חולץ מימין, על אב בית דין משמאל, על נשיא - מכאן ומכאן.																				כב:
חכם שמת - בית מדרשו בטל, אב בית דין שמת - כל בתי מדרשות שבעירו בטלין, ונכנסין לבית הכנסת, ומשנין את מקומן היושבין בצפון - יושבין בדרום, היושבין בדרום - יושבין בצפון.	תנו רבנן:																			כב:
נשיא שמת - בתי מדרשות כולן בטלין, ובני הכנסת נכנסין לבית הכנסת, וקורין שבעה ויוצאין.																				כב:
לא שילכו ויטיילו בשוק, אלא יושבין ודומין.	רבי יהושע בן קרחה:																			כג:
ואין אומרים שמועה ואגדה בבית האבל.																				כג:
אמרו עליו על רבי חנניה בן גמליאל שהיה אומר שמועה ואגדה בבית האבל.	[רבי חנניה בן גמליאל]																			כג:
אבל, שבת ראשונה - אינו יוצא מפתח ביתו, שניה - יוצא ואינו יושב במקומו, שלישית - יושב במקומו ואינו מדבר, רביעית - הרי הוא ככל אדם.	תנו רבנן: [ת"ק]																			כג:
לא הוצרכו לומר שבת ראשונה לא יצא מפתח ביתו - שהרי הכל נכנסין לביתו לנחמו. אלא: שניה - אינו יוצא מפתח ביתו, שלישית - יוצא ואינו יושב במקומו, רביעית - יושב במקומו ואינו מדבר, חמישית - הרי הוא ככל אדם.	רבי יהודה:																			כג:
כל שלשים יום לנישואין	תנו רבנן:																			כג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	--

מקרא-key:

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	Talmud Navigator											
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מתה אשתו - אסור לישא אשה אחרת, עד שיעברו עליו שלשה רגלים.	מימרא	[ת"ק]								◆	■	◇	כג.	
רגל ראשון ושני - אסור, שלישי - מותר.	מימרא	רבי יהודה:								◆	■	◇	כג.	
ואם אין לו בנים - מותר לישא לאלתר, משום ביטול פריה ורביה.	מימרא									■	◇	כג.		
הניחה לו בנים קטנים - מותר לישא לאלתר, מפני פרנסתן.	מימרא									■	◇	כג.		
מעשה שמתה אשתו של יוסף הכהן, ואמר לאחותה בבית הקברות: לכו ופרנסו את בני אחותך. ואף על פי כן לא בא עליה אלא לזמן מרובה.	מימרא									○		כג.		
מאי לזמן מרובה?	מימרא									^		כג.		
לאחר שלשים יום.	מימרא	רב פפא:								!		כג.		
כל שלשים יום לגיהוץ, אחד כלים חדשים ואחד כלים ישנים יוצאין מתוך המכבש.	מימרא	תנו רבנן: [ת"ק]								◆	■	◇	כג.	
לא אסרו אלא כלים חדשים בלבד.	מימרא	רבי:								◆	■	◇	כג.	
לא אסרו אלא כלים חדשים לבנים בלבד.	מימרא	רבי אלעזר ברבי שמעון:								◆	■	כג.		
אביי נפיק בגרדא דסרבלא, כרבי.	מימרא	[אביי]								○		כג.		
רבא נפיק בחימוצתא רומיתא סומקתא חדתי, כרבי אלעזר ברבי שמעון.	מימרא	[רבא]								○		כג.		
מפני שאמרו שבת עולה ואינה מפסקת.	מימרא										■	<	כג.	
יש אבילות בשבת	מימרא	הני אמרי: [בני יהודה/בני גלילא]								◆	■	◇	כג.	
אין אבילות בשבת.	מימרא	והני אמרי: [בני יהודה/בני גלילא]								◆	■	◇	כג.	
דקתני: עולה.	מימרא	מאן דאמר יש אבילות בשבת:								■		כג.		
דקתני: אינה מפסקת. - אי סלקא דעתך יש אבילות בשבת - השתא אבילות נהגא, אפסוקי מיבעיא?	מימרא	מאן דאמר אין אבילות בשבת:								■		כג.		
ואלא הא קתני עולה	מימרא									;		כג.		
אידי דקבעי למיתנא סיפא אינן עולים, תנא רישא עולה.	מימרא									!		כג.		
ולמאן דאמר יש - אבילות בשבת, הא קתני אינה מפסקת	מימרא									;		כג.		
משום דקבעי למיתנא סיפא מפסיקין - תנא רישא אינה מפסקת.	מימרא									!		כג.		
לימא כתנאי:	מימרא									;	◇	כג.		
מי שמתו מוטל לפניו - אוכל בבית אחר, אין לו בית אחר - אוכל בבית חברו, אין לו בית חברו - עושה לו מחיצה עשרה טפחים, אין לו דבר לעשות מחיצה - מחזיר פניו ואוכל. ואינו מיסב ואוכל, ואינו אוכל בשר, מתוך שנתחייב באלו - נתחייב בכולן.	מימרא	רבן גמליאל:								◆	■	;	◇	כג.
תשמיש המטה איכא בינייהו.	מימרא	ואמר רבי יוחנן:								■	;	◇	כג.	
מאי לאו בהא קא מיפלגי	מימרא									■	;	כג.		
יש אבילות בשבת	מימרא	דמר סבר: [ת"ק]								■	■	;	כג.	
אין אבילות בשבת.	מימרא	ומר סבר: [רבן גמליאל]								■	■	;	כג.	
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמר תנא קמא התם - אלא משום דמתו מוטל לפניו, אבל הכא דאין מתו מוטל לפניו - לא. ועד כאן לא קאמר רבן גמליאל התם - דאכתי לא חל אבילות עליה, אבל הכא דחל אבילות עליה - הכי נמי.	מימרא									!		◇	כג.	
יש אבילות בשבת או אין אבילות בשבת?	מימרא	בעא מיניה רבי יוחנן משמואל:								^	◇		כד.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין אבילות בשבת.	אמר ליה: [שמואל]												◇	כד.
אבל ששימש מטתו בימי אביו - חייב מיתה.	יתבי רבנן קמיה דרב פפא וקאמרי משמיה דשמואל:													כד.
אסור אתמר, ומשמיה דרבי יוחנן אתמר. ואי שמיעא לכו משמיה דשמואל - הכי שמיע לכו:	אמר להו רב פפא:													כד.
אבל שלא פרע ושלא פירם - חייב מיתה, שנאמר (ויקרא י') ראשיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמתו וגו', הא אחר שלא פרע ושלא פירם - חייב מיתה.	רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:													כד.
אבל אסור לשמש מטתו בימי אביו. ומעשה באחד ששימש מטתו בימי אביו, ושטמו חזירים את גוייתו.	רפרם בר פפא, תנא באביל רבתי:													כד.
פח"ז - חובה, נת"ר - רשות. פריעת הראש, חזרת קרע לאחוריו, זקיפת המטה - חובה. נעילת הסנדל, תשמיש המטה, רחיצת ידים ורגלים בחמין ערבית - רשות.	שמואל:													כד.
אף פריעת הראש רשות.	רב:													כד.
ושמואל, מאי שנא נעילת הסנדל דרשות - דלאו כולי עלמא עבידי דסיימי מסאנייהו, פריעת הראש נמי לאו כולי עלמא עבידי דמגלו רישיהן														כד.
שמואל לטעמיה														כד.
כל קרע שאינו בשעת חימום - אינו קרע, וכל עטיפה שאינה כעטיפת ישמעאלים - אינה עטיפה.	דאמר שמואל:													כד.
מחוי רב נחמן עד גובי דדיקנא.	[רב נחמן]													כד.
לא שנו אלא שאין לו מנעלים ברגליו, אבל יש לו מנעלים ברגליו - מנעליו מוכיחין עליו.	רבי יעקב אמר רבי יוחנן:													כד.
כל קרע שאינו בשעת חימום אינו קרע														כד.
והא אמרו ליה לשמואל: נח נפשיה דרב. קרע עליה תריסר מני, אמר: אזל גברא דהוה מסתפינא מיניה.	[שמואל]													כד.
אמרו ליה לרבי יוחנן: נח נפשיה דרבי חנינא. קרע עליה תליסר אצטלי מלתא, אמר: אזל גברא דהוה מסתפינא מיניה.	[רבי יוחנן]													כד.
שאני רבנן, דכיון דכל שעתא מדכרי שמעתייהו - כשעת חימום דמי.														כד.
אבל, כל שבעה - קורעו לפניו, ואם בא להחליף - מחליף, וקורע. בשבת - קורעו לאחוריו, ואם בא להחליף - מחליף, ואינו קורע	רבין בר אדא לרבא: אמר תלמידך רב עמרם, תניא:													כד.
כי תניא הוה - בכבוד אביו ואמו.														כד.
אותן קרעין מתאחין או אין מתאחין?														כד.
פליגי בה אבוה דרב אושעיא ובר קפרא.														כד.
אין מתאחין	חד אמר: [אבוה דרב אושעיא/בר קפרא]													כד.
מתאחין.	וחד אמר: [אבוה דרב אושעיא/בר קפרא]													כד.
תסתיים דאבוה דרב אושעיא דאמר אין מתאחין														כד.
אין מתאחין.	דאמר רב אושעיא:													כד.
ממאן שמיע ליה - לאו מאבוה?														כד.
לא, מבר קפרא רביה שמיע ליה.														כד.
אבל מטייל באונקלי בתוך ביתו.	רבא:													כד.
אביי אשכחיה לרב יוסף דפריס ליה סודרא ארישיה, ואזיל ואתי בביתיה.	[רב יוסף]													כד.
לאו סבר לה מר אין אבילות בשבת?	אמר ליה: [אביי]													כד.
דברים שבצינעא נוהג.	אמר ליה: [רב יוסף] הכי אמר רבי יוחנן:													כד.

מימרא-statement ! קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story
---	--

מקרא-key:

Talmud Navigator

מועד קטן-ואלו מגלחין	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
משחרב בית המקדש עצרת כשבת וכו'.	מימרא	רבי אליעזר:											כד.
הלכה כרבן גמליאל.	מימרא	רב גידל בר מנשיא אמר שמואל:											כד.
ואיכא דמתני להא דרב גידל בר מנשיא אהא:	מימרא												כד.
כל שלשים יום תינוק יוצא בחיק, ונקבר באשה אחת ושני אנשים, אבל לא באיש אחד ושתי נשים.	מימרא	[ת"ק]											כד.
אף באיש אחד ושתי נשים.	מימרא	אבא שאול:											כד:
ואין עומדין עליו בשורה, ואין אומרים עליו ברכת אבליים ותנחומי אבליים.	מימרא												כד:
בן שלשים יוצא בדלוסקמא.	מימרא												כד:
לא דלוסקמא הניטלת בכתף, אלא הניטלת באגפיים.	מימרא	רבי יהודה:											כד:
ועומדין עליו בשורה, ואומרים עליו ברכת אבליים ותנחומי אבליים.	מימרא												כד:
בן שנים עשר חדש - יוצא במטה.	מימרא	[ת"ק]											כד:
הוא בן שנה ואבריו כבן שנים, הוא בן שנים ואבריו כבן שנה - יוצא במטה.	מימרא	רבי עקיבא:											כד:
היוצא במטה - רבים מצהיבין עליו, אינו יוצא במטה - אין רבים מצהיבין עליו.	מימרא	רבי שמעון בן אלעזר:											כד:
ניכר לרבים - רבים מתעסקים עמו, אינו ניכר לרבים - אין רבים מתעסקים עמו.	מימרא	רבי אלעזר בן עזריה:											כד:
ומה הן בהספד?	מימרא												כד:
עניים - בני שלש, עשירים - בני חמש.	מימרא	רבי מאיר בשם רבי ישמעאל:											כד:
עניים - בני חמש, עשירים בני שש. ובני זקנים כבני עניים.	מימרא	רבי יהודה אומר משמו: [רבי ישמעאל]											כד:
הלכה כרבי יהודה שאמר משום רבי ישמעאל.	מימרא	רב גידל בר מנשיא אמר רב:											כד:
יום אחד לפני עצרת ועצרת - הרי כאן ארבעה עשר.	מימרא	דרש רבי ענני בר ששון אפיתחא דבי נשיאה:											כד:
שמע רבי אמי ואיקפד.	מימרא												כד:
אטו דידיה היא? דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא היא.	מימרא	אמר: [רבי אמי]											כד:
יום אחד לפני עצרת, ועצרת - הרי כאן ארבעה עשר.	מימרא	דרש רבי יצחק נפחא אקילעא דריש גלותא:											כד:
שמע רב ששת איקפד.	מימרא												כד:
אטו דידיה היא? דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא היא.	מימרא	אמר: [רב ששת]											כד:
מנין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה - שנאמר (דברים י"ז) בחג המצות ובחג השבועות מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבעה - אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבעה.	מימרא	דאמר רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:											כד:
יום אחד לפני ראש השנה, וראש השנה - הרי כאן ארבעה עשר.	מימרא	אדבריה רב פפא לרב אויא סבא, ודרש:											כד:
הלכך, יום אחד לפני החג, וחג, ושמיני שלו - הרי כאן עשרים ואחד יום.	מימרא	רבינא:											כד:
רבינא איקלע לסורא דפרת.	מימרא												כד:
אמר מר יום אחד לפני ראש השנה וראש השנה הרי כאן ארבעה עשר?	מימרא	אמר ליה רב חביבא מסורא דפרת לרבינא:											כד:
אנא מסתברא כרבן גמליאל הוא דאמינא.	מימרא	אמר ליה: [רבינא]											כד: